

stillet. Tiltrænger Købstæderne forøgede Indtægter, maa en Ordning vel kunne træffes, uden at Gildet skal betaales af Landkommunerne, og vi skal her tillade os at pege paa, om ikke en udvidet Anvendelse af Dyrtidslovens Forskelsskat kunde virke som en midlertidig Regulator. Denne Skat medfører, at ingen kan tage Ophold udenfor Erhvervskommunen for Fortjenestens Skyld, og den virker retfærdigt derved, at den respekterer Landkommunernes Skattekrav, medens den lader Udflytteren udfylde det tomme Rum, der kan fremkomme mellem Landkommunens lavere og Købstadens højere Procent.

Yderligere skal vi tillade os at pege paa, at en Udvidelse af Erhvervsskatten i den foreslaaede Form i flere Tilfælde vil medføre en Dobbeltbeskatning, f. Eks. naar Tantieme, Bestyrelses honorar o. l. inddrages.

Det, at Loven gives tilbagevirkende Kraft til at virke fra den 1. April d. A., vil utvivlsomt afstedkomme megen Forstyrrelse, idet man jo med Rette har kunnet gaa ud fra, at ingen vilde angribe de Indtægter, der een Gang var indgaaet i Kommunens Kasse, og det var ikke at forudse, at der i Skatteaarets niende Maaned vilde komme en Lov, der krævede en Del af vore Indtægter tilbagebetalt til Byerne. Det uretfærdige i Anvendelsen af den tilbagevirkende Kraft kommer ogsaa stærkt frem i § 8's Bestemmelse, fordi den Skatteyder, der i Tillid til de gældende Love og Bestemmelser paa et givet Tidspunkt har indrettet sig og lagt sit Budget, nu maa anlægge en helt anden Beregning, fordi han skattemæssig føres tilbage til en Kommune, som han forlængst har forladt; dette forekommer særlig grimeligt, fordi Dyrtidslovens § 11 fastholder Skatteydere med Dyrtidsskat til Fraflytningskommunen i et Aar. En Udvidelse af denne Bestemmelse vilde sikkert forekomme retfærdigere.

Vi tillader os indtrængende at henstille, om der ikke var Mulighed for, at dette saa indgribende Spørgsmaal som en Revision af den kommunale Skattelov kunde udskydes, og at Forskelsskatten midlertidig holdt Købstæderne skadesløse, saaledes at der blev givet disse Ret til at opkræve Forskellen mellem den til Landkommunen erlagte Skat og Skatten i Købstæderne beregnet efter Ligningsprocenten og i København-Frederiksberg efter Skatteprocenten. Derved kunde det undgaaes, at Landkommunerne kom til at afgive en Del af deres Indtægter, som under de forhaandenværende ekstraordinære Forhold ikke taaler nogen som helst Beskæring.

p. t. København, den 7. December 1917.

I al Ærbødighed

For Hørsholm Sogneraad:

Paul Scheel.

For Asminderød-Grønholt Sogneraad:

O. Skeel.

For Birkerød Sogneraad:

J. S. Jørgensen.

For Tikøb-Hornbæk-Hellebæk Sogneraad:

H. Olsen.

For Lyngby-Taarbæk Sogneraad:

Georg V. Linder.

For Gentofte Sogneraad:

C. Toldberg.

For Søllerød Sogneraad:

L. Jensen.